

Č. 12.328.

Živnostenské právo. — Řízení správní. — Řízení před nss: I. Osobě, která byla označena živnostenskému úřadu za náměstka nebo pachtýře k provozování živnosti hostinské a výčepní, neposkytuje živn. zákon č. 259/1924 Sb. právního nároku, aby žádost za schválení jeho byla příznivě vyřízena. — II. * Z rozhodnutí úřadu, kterým bylo odepřeno schválení vnuceného pachtýře (§ 71 živn. zákona č. 259/1924 Sb. a čl. VI. § 91 zák. č. 23/1928 Sb.), není osoba za vnuceného pachtýře označená legitimována ke stížnosti na nss.

(Nález z 13. března 1936 č. 11.024/36.)

V ě c: Majer H. v Košicích proti rozh. zem. úřadu v Bratislavě ze 17. října 1933 o schválení vnuceného nájemce živnosti hostinské.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e o d m í t á p r o n e p ř í p u s t n o s t.

D ů v o d y: Živnost hostinská a výčepní, náležející Mendelu W. v Košicích, jakož i koncese k provozu této živnosti byla usnesením okr. soudu v Košicích z 23. dubna 1932 zabavena a majiteli zakázáno, aby s živností, koncesí, jakož i se zařízením nakládal, jmenovitě, aby se částečně nebo zcela živnosti vzdal.

Podle usnesení téhož soudu z 28. ledna 1933 byla tato živnost dne 11. října 1932 u tohoto soudu exekuční cestou propachtována Majeru H. v Košicích na dobu 3 let a uvědoměn o tom městský notářský úřad v Košicích, aby jako živnostenský úřad I. stolice o tomto pachtu rozhodl. Podotčeno, že vydražitel bude uveden jako pachtýř do vydražené živnosti až po schválení pachtu živnostenským úřadem v Košicích a že pachtýřovi přísluší v případě schválení pachtu živnostenským úřadem právo žádati o přenesení koncese do jiných místností.

Výměrem z 12. května 1933 živnostenský úřad I. stolice žádané schválení st-le jako vnuceného nájemce odepřel a žal. úřad nař. rozhodnutím výměr I. stolice potvrdil.

O stížnosti do tohoto rozhodnutí uvážil nss toto:

Nss poukazuje k ustanovení §§ 55 a 10 živn. řádu ustáleně judikuje, že osobě, která byla označena živnostenskému úřadu za náměstka nebo pachtýře k provozování živnosti hostinské a výčepní, zákon neposkytuje žádného právního nároku, proti rozhodnutí úřadu uplatnitelného, na to, aby žádost za schválení jeho byla příznivě vyřízena (srov. Boh. A 1520/20 a 10.141/1932). Totéž platí vzhledem k ustanovením §§ 71 a 26 živn. zákona č. 259/1924 Sb. pro Slovensko.

Pokud pak jde o pronájem živnosti v exekučním řízení, předpisuje čl. VI. § 91 odst. 2 a 3 zákona č. 23/1928 Sb., že je-li podle platných předpisů k vykonávání živnosti nebo k provozování jiného podniku zastupcem nebo k propachtování jich zapotřebí schválení úřadu správního a má-li následkem povolení vnucené správy nebo propachtování přejíti vedení živnosti nebo podniku na správce samého nebo pachtýře, má býti usnesení exekučního soudu, kterým byl správce jmenován nebo propachtování určité osobě povoleno, předloženo příslušnému správnímu úřadu ke schválení dříve, než se doručí účastníkům. Z toho se podává,

že ani osoba v exekučním řízení označená za vnuceného pachtýře nemá právního nároku k dotčené živnosti dotud, dokud nebyla příslušným úřadem živnostenským schválena. Má tedy osoba pachtýře vnuceného v řízení exekučním stejné postavení právní jako pachtýř navržený úřadu k schválení na základě smlouvy pachtovní ujednané s majitelem živnosti.

Byl-li tedy v daném případě st-l usnesením soudním teprve živnostenskému úřadu navržen k schválení jako vnucený pachtýř a schválení bylo odepřeno, nemohlo takovým odepřením býti porušeno nějaké subjektivní právo jeho a stížnost st-le, kterému chybí tak legitimace ve smyslu § 2 zák. o ss, bylo odmítnouti pro nepřipustnost.

Č. 12.329.

Vojenské věci: I. Nárok na zaopatřovací platy pozůstalých po gázistovi býv. rak.-uher. armády jest ve smyslu § 104 zákona č. 76/1922 Sb. posuzovati podle předpisů zákona č. 41/1887 ř. z. — II. Činnou službou v § 1 větě 1 zákona č. 41/1887 ř. z. sluší rozuměti jen činnou službu, konanou v poměru důstojníka z povolání. — III. Vdova po důstojníku má nárok na pensi podle § 1 zák. č. 41/1887 ř. z. jen, jestliže její sňatek byl uzavřen v době, kdy její manžel konal činnou službu jako důstojník z povolání.

(Nález ze 14. března 1936 č. 1956/34.)

V ě c: Korona H. v Malackách proti rozh. min. obrany z 23. září 1933 o vojenských vdovských zaopatřovacích požitcích.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á p r o b e z d ů v o d n o s t.

D ů v o d y: Podle opisu kmenového listu byl zemřelý manžel st-lčin Jan H. jako aktivní setník býv. rakousko-uherské armády dnem 1. června 1913 přeložen do výslužby a dnem 14. ledna 1915 na dobu mobilisace aktivován. Dne 1. září 1916 byl na základě usnesení čestné rady u min. zeměbrany zbaven důstojnické hodnosti a od 1. listopadu 1916 byly mu přiznány zaopatřovací požitky. Dne 15. března 1917 uzavřel sňatek se st-lkou.

Po státním převratu přiznalo mu min. nár. obrany výnosem z 23. listopadu 1926 nárok na zaopatřovací požitky podle § 5 zákona č. 194/1920 Sb. a sdělilo, že byla dnem 1. října 1921 provedena jeho rehabilitace a byl jmenován kapitánem v. v. v evidenci doplňovacího okr. velitelství v Bratislavě. Uvedlo dále výši jeho zaopatřovacích požitků, které mu od 1. listopadu 1918 přísluší podle zákona č. 158/1875 ř. z. s tím, že od 1. října 1921 se jeho výslužné zvyšuje podle zákona č. 48/1921 Sb.

Dalším výnosem z 31. ledna 1929 upravilo min. nár. obrany tyto požitky od 1. ledna 1925 podle zákona č. 288/1924 Sb. a přiznalo mu k nim od 1. ledna 1928 příplatek podle zákona č. 80/1928 Sb.; konečně výnosem z 13. ledna 1932 upravilo tyto požitky od 1. ledna 1932 podle zákona č. 70/1930 Sb. a §§ 12 až 16 vl. nař. č. 96/1930 Sb., a to na základě služební doby pro výměru výslužného započítatelné 23 roků 7 měsíců (okrouhle 24 roků) 73.6% pensijní základny podle stupně e) 7. platové stupnice.